

[L. Rasmussen.]

tive er hundeanget for, at man fra Ministeriets Side skal sige: Vi vil ikke have mere med Jer at gøre. Det er derfor, de Konservative end ikke tør prøve paa at stille Ændringsforslag til Trods for, at de ved, at Ordningen her er saa langt under det normale, at den er ubrugelig.

Det, der her sker, den Finanslov, der i Dag vedtages her i Tinget — jeg skønner jo, at naar de to Parter er enige, saa bliver det Resultatet — er et levende Vidnesbyrd om, at hverken de Konservative eller Venstre mener det allermindste med deres Paastande om, hvilke Opgaver Forsvaret har, for saa kunde de ikke optræde, som de nu gør. Og det er et levende Vidnesbyrd om, at Afrustningen er den eneste Vej for Danmark at gaa.

I. A. Hansen: Jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gav af Forhandlingerne, der har fundet Sted i Forsvarsudvalget med Hensyn til Hemmeligholdelsen eller Ikke-Hemmeligholdelsen af de Oplysninger, Udvalget fik. Vi førte en Forhandling derom, og der var i Udvalget en ganske overvejende Stemning for, at vi i Betragtning af den særlige Karakter, de Forhold har, som behandles i dette Udvalg, skulde betragte alle Oplysninger som fortrolige. Det ærede Medlem erklærede, at det kunde ikke nytte noget, at Udvalget vedtog noget saadant, thi det ærede Medlem var ikke i Stand til at holde det. Dertil var der ikke noget at sige; er det ærede Medlem ikke i Stand til at holde tæt, saa er han ikke i Stand til at holde tæt. Men en Ting er, hvad et Medlem mener det er forsvarligt at gaa og tale om til Per og Povl eller til Pressen, en Ting er, hvad det ærede Medlem mener, det er forsvarligt at begaa af den Slags Indiskreditioner, noget ganske andet er det her fra denne Plads at rejse en Diskussion paa Grundlag af Oplysninger, der behandles i et arbejdende Udvalg, Oplysninger, som Tingets Medlemmer ikke har nogen som helst Lejlighed til at kunne kontrolere. Det er dette, jeg har betegnet som en ganske usædvanlig og ganske uforsvarlig Fremgangsmaade, og jeg maa fastholde, at den Brug, det ærede Medlem har gjort af visse Oplysninger, som er givet Forsvarsudvalget, har været illoyal. Jeg har ikke kaldt de Citater, det ærede Medlem har oplæst, for urigtige, men jeg har betegnet den Kommentar, det ærede Medlem har givet til disse Oplysninger, som illoyal og urigtig, og det fastholder jeg.

Ordføreren (Knud Kristensen): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sluttede med at sige, at Venstre og de Konservative ikke mente det mindste med deres Udtalelser om, at de gennem et Forsvar kunde opfylde visse internationale Forpligtelser, de havde. Jeg vil tillade mig paa Venstres Vegne at protestere imod en saadan Udtalelse, den er ganske urigtig.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg kunde heller ikke faa andet ud af det, end at Motiveringen for hans Ændringsforslag var af den Karakter, at hvis man fulgte den, skulde man stemme imod Ændringsforslagene. Det ærede Medlem argumenterede nemlig paa den Maade, at her var vi ved at gennemføre et Finanslovsforslag, som ikke opfyldte Militærlovene af 1922, fordi Beløbene var for smaa, og saa skulde man da tro, at naar det ikke alene var falsk, men bundfalsk, og man skulde ud af det, skulde man forhøje Beløbene. Det maa da være den naturlige Konsekvens deraf; men ikke desto mindre motiverede det ærede Medlem en Nedsættelse netop med den samme Argumentation.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der var saa forargede over, at jeg havde sagt, at et Program, som et Parti havde, skulde man i nogen Maade gennemføre, vil jeg gerne sige, at jeg har den Erfaring her fra Rigsdagsarbejdet i den Tid, jeg har været her, at hvis et Parti eller et Medlem blot i nogen Maade kan faa sit Program gennemført, er det ikke et ringe Maal at naa. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var jo selv inde paa det samme. Han sagde: Det kan være et Spørgsmaal, man kan skønne over, om man kan gaa saa og saa vidt, om man kan afholde de og de Udgifter. Ja, det er netop det, der er Sagen, det er indenfor et vist Skøn.

Som sagt, i det Program, som ogsaa Venstre har paa det militære Omraade, indeholdes der ogsaa noget økonomisk, noget finansielt, og det er klart, at hvis man ser bort fra det og blot siger: Vi skal have det, som vi rent militært set kunde ønske, kunde man selvfølgelig komme til et andet Standpunkt — det kan vi godt være enige om. Men netop fordi der i Forsvarsprogrammet er ogsaa et økonomisk Moment, maa man i nogen Grad afveje det rent forsvarsmæssige og det rent økonomiske overfor hinanden.

Jeg vilde tro, at hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel og for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som jo i dette Spørgsmaal var enige med Hensyn til Udlægningen af mine Ord, paa de forskellige